

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 22 kwietnia 2005 r.

w sprawie T-399/03, Arnaldo Lucaccioni przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich⁽¹⁾

(Urzędnicy — Choroba zawodowa — Żądanie uznania pogorszenia się stanu zdrowia — Wykonanie wyroku Sądu — Kwalifikacja prawna pisma Komisji — Skarga o uchylenie — Niedopuszczalność)

(2005/C 182/67)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie T-399/03, Arnaldo Lucaccioni, były urzędnik Komisji Wspólnot Europejskich, zamieszkały w St-Leonards-on-Sea, reprezentowany przez adwokatów J. R. Iturriagagoitia i K. Delvolvé, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: J. Currall oraz adwokat J.-L. Fagnart, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot wniosek o uchylenie decyzji Komisji z dnia 10 marca 2003 r. wydanej w wykonaniu wyroku Sądu z dnia 26 lutego 2003 r. wydanego w sprawie T-212/01 oraz wniosek o stwierdzenie nieważności orzeczenia lekarskiego wydanego w związku z tym postępowaniem, Sąd (druga izba), w składzie: J. Pirrung, prezes, N.J. Forwood i S. Papasavvas, sędziowie; sekretarz: H. Jung, wydał w dniu 22 kwietnia 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Strony ponoszą koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 21.2.2004

POSTANOWIENIE SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 28 lutego 2005 r.

w sprawie T-445/04 Energy Technologies ET SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Udział adwokata — Oczyszczalność)

(2005/C 182/68)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie T-445/04, Energy Technologies ET SA, z siedzibą we Fribourg (Szwajcaria), reprezentowana przez A. Boman,

przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), w której drugą stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była Aparellaje eléctrico, SL, z siedzibą w Hospitalet de Llobregat (Hiszpania), mającej za przedmiot skargę na decyzję czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 lipca 2004 r. (sprawa R 366/2002-4), dotyczącej zgłoszenia słownego znaku towarowego UNEX jako wspólnotowego znaku towarowego, Sąd (czwarta izba) w składzie: H. Legal, prezes, P. Mengozzi i I. Wiszniewska-Białecka, sędziowie; sekretarz: M. H. Jung, wydał w dniu 28 lutego 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Strona skarżąca poniesie swoje własne koszty.

⁽¹⁾ JO C 31 du 5.2.2005

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Impetus Consultants

(Sprawa T-138/05)

(2005/C 182/69)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 23 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga **Komisji Wspólnot Europejskich** reprezentowanej przez D. Triantafyllou, wspieranego przez adwokata N. Kostikas, przeciwko **Impetus Consultants**.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- orzeczenie, że strona pozwana ma zapłacić kwotę 325.655,21 euro, z czego kwota 160.380,35 stanowi należność główną, a kwota 75.274,86 stanowi odsetki za zwłokę naliczane od dnia wymagalności należności głównej zgodnie z notami obciążeniowymi.
- orzeczenie, że strona pozwana ma zapłacić poczynszy od dnia 15 marca 2005 r. do czasu całkowitej zapłaty zadłużenia kwotę 41,93 euro dziennie tytułem odsetek od zadłużenia powstałego w związku z kontraktem COP 493 „Invite”, kwotę 1,66 euro dziennie tytułem odsetek w związku z kontraktem TR 1006 „Ausias” oraz kwotę 1,01 euro dziennie tytułem odsetek w związku z kontraktem V 2043 „Artis”.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wspólnota Europejska reprezentowana przez Komisję Wspólnot Europejskich, zawarła ze stroną pozwaną trzy kontrakty w ramach wspólnotowego programu ramowego na rzecz badań i rozwoju. Dokładniej chodzi o następujące kontrakty:

- kontrakt nr COP 493 „Invite” dotyczący w szczególności wdrożenia projektu zatytułowanego „Telematyka dla żeglugi śródlądowej”, który miał zostać wykonany w terminie 24 miesięcy począwszy od dnia 30 grudnia 1994 r. Strona pozwana była członkiem i koordynatorem stosownego konsorcjum;
- kontrakt nr TR 1006 „Ausias”, który dotyczył w szczególności wdrożenia projektu zatytułowanego „Zaawansowane systemy telematyczne transportu w obszarach miejskich z integracją i normalizacją” i powinien zostać wykonany w terminie 23 miesięcy począwszy od dnia 30 grudnia 1995 r. Strona pozwana była członkiem stosownego konsorcjum.
- kontrakt nr V 2043 „Artis” dotyczący w szczególności wdrożenia projektu zatytułowanego „Zaawansowane systemy telematyczne transportu drogowego w Hiszpanii” i powinien zostać wykonany w terminie 12 miesięcy począwszy od dnia 1 grudnia 1992 r. Strona pozwana była członkiem stosownego konsorcjum.

We wszystkich przypadkach przewidziane zostało, iż Komisja przyczyni się finansowo do należytego wykonania odpowiedniego projektu, w granicach ustalonych osobno w każdym z kontraktów. Dla każdego z kontraktów Komisja dokonała wypłaty zaliczek na poczet swojego wkładu.

W następstwie kontroli finansowych Komisja odkryła, że strona pozwana wykorzystwała tylko część pieniędzy wypłaconych zaliczkowo na pokrycie potrzeb związanych z projektem, w szczególności:

- w przypadku kontraktu COP 493 „Invite” Komisja wypłaciła stronie pozwanej, ze względu na jej status koordynatora konsorcjum zaliczkę w kwocie 257.400 euro. Strona pozwana przypuszczalnie wypłaciła pozostałym stronom kontraktu jedynie kwotę 79.062,70 euro, zatrzymując kwotę 178.337,30 euro, z której jedynie kwota 42.000 euro została wykorzystana na wykonanie tego projektu. Komisja wystosowała do strony pozwanej notę obciążeniową w wysokości 136.037, 30 euro.
- w przypadku kontraktu nr TR 1006 „Ausias” Komisja wypłaciła konsorcjum za okres, w trakcie którego strona pozwana była jego członkiem, zaliczkę w wysokości 78.341,91 euro. Komisja zweryfikowała, iż strona pozwana wykorzystwała jedynie kwotę 63.229,63 na wykonanie tego projektu i wystosowała do niej notę obciążeniową na kwotę 15.112,28 euro.

- w przypadku kontraktu nr V 2043 „Artis” strona pozwana, jako członek stosownego konsorcjum, otrzymała od Komisji zaliczkę w wysokości 62.621,86 euro. Komisja stwierdziła, że tylko 53.391,09 euro zostało wykorzystane na wykonanie tego projektu i wystosowała do strony pozwanej notę obciążeniową w wysokości 9.320,77 euro.

W swojej skardze Komisja domaga się zapłaty wyżej wskazanych dłużnych kwot, jak również odpowiadających im należnym odsetkom, zgodnie z przepisami prawa właściwego dla każdego z kontraktów, to znaczy prawa greckiego w odniesieniu do wszystkich kwestii związanych z pierwszym kontraktem oraz prawa hiszpańskiego w odniesieniu do wszystkich kwestii związanych z pozostałymi kontraktami.

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2005 r. przez Grether AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-167/05)

(2005/C 182/70)

(Język, w którym została sporządzona skarga: angielski)

W dniu 25 kwietnia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Grether AG, z siedzibą w Binningen (Szwajcaria), reprezentowanej przez V. von Bombard, A. Pohlmann i A. Rencka, lawyers, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również Crisgo (Thailand) Co., Ltd, z siedzibą w Samutsakorn (Tajlandia).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji R 250/2002-4 Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 października 2004 r. w całości;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.